

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomus ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fasciculus Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Paradisus Amor ardens Dei. Gradus 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

PARADISUS.

Amor ardens DEI.

XXI.

Amor ardens Dei.

*Ut vitalis unio cum Deo intuitivo cognita. Hæc unio 1. 2. q. 18.
 Similis est unioni substantiali, quæ intercedit inter
 materiam & formam, inter corpus & animam. Quem-
 modum enim materia appetit formam, in ea quie-
 rit & fatiatur, & cum eadem constituit unum co-
 mpositum perfectum; ita anima desiderat Deum, &
 in Deo quiescit: Et facit unum cum Deo s. Thomas.
 Hæc unio incipit in gratia, & ultimam suam perfectionem recipit in
 gloria.*

XXII.

*Amor ardens Dei, amor excel-
 lentia.*

*Quia Beatus minimam etiam Divinæ voluntatis
 violationem & satisfactionem præfert cuiusque
 bono creato, imo & bono propriæ Gloriæ. Qua-
 propter mittunt coronas suas ante Thronum: quo signi-
 ficant, quod omnem suam gloriam Divinæ *Apoç. 6. 4.*
 voluntati, ac malint potius separari à
 visione & gaudio Dei, quàm à sanctissima
 ejus voluntate.*

¶ 4

XXIII.

Amor ardens Dei, amor complacentia.

Quia maiorem Beatus percipit gloriam, cum placet sibi in gloriâ Dei, quam dum complacet sibi propria. Si quidem in illa gaudet bono quod est immenso, infinito & increato: in hac vero gaudet bono finito & creato. Beatus igitur in hoc sibi comitatur & gaudet, Deum esse id, quod est in se, primum & independens, primum principium & ultimum omnium rerum, summus epilogus, ac perfectio omnium compendium.

XXIV.

Amor ardens Dei, benevolentia Dei.

Quia si amare est velle bene amico, in dicitur Beatus, qui sunt veri amici Dei, bene volunt Deo, cum vult à Deo possideri omnia bona & intrinsecas perfectiones quibus præditus est. Et si velle Beati esset efficax, hoc ipso actu certo quodam modo mutuum & par recipit à Deo: daret namque, quod recipit à Deo, Deum recipit à Deo, & Deum daret Deo.

XXV.

Amor ardens Dei, beneficentia Dei.

Etenim perfectio amoris non consistit tantum in voluntate: verum etiam in opere, non tantum in affectivo, sed etiam in effectivo. Quamobrem totum quod facit Beatus, ordinat ad finem gloriæ Dei. Quamvis Deus haud sit capax augmenti intrinsecarum perfectionum, attamen gloriæ extrinsecæ capax est.

unde cum Beatus nequeat Deo benefacere in*in*secè,
beneficit ei extrinsecè, dando ei semper honorem &
gloriam in omnibus rebus.

XXVI.

Amor ardens Dei, transformatio in Deum.

Et autem revelatâ facie gloriam Domini specu- *Apost. 2.*
tantes in eandem imaginem transformamur. Quo- *Cor. 3.*
modo perfectus amor facit extasim, secundum Dio- *S. Dionys.*
scipum, quæ est transformatio in rem amatam: non *Areop.*
substantialis, sed accidentalis: non secundum natu-
ram, sed secundum mores, inclinationem, & amorem.
unde dicebat S. Augustinus: Si terram amas, terra
est: Si Deum, Deus es, vestiendo te attributis &
perfectionibus DEI: & talis quisque est, qualis est
Deus.

XXVII.

Amor ardens Dei, Deificatio Beati.

Quia omnis forma subjectum, quod informat, de-
nominat secundum suam naturam: veluti lux subje-
ctum, quod informat, facit ac denominat lucidum.
Similitudo igitur, tanquam forma perfectissima, Beatum,
in quo ea reperitur mediante lumine gloriæ, certo quo-
modo efficit ac denominat Divinum ac Deifica-
tum, & tanquam alterum Deum. Et hoc inferre vo-
luit Apostolus illis verbis: Qui coheret Deo, unus *1. Cor. 6.*
est cum Deo est. Unde ex spiritu creato animæ
et ex spiritu increato Dei fit unus solus spiritus:
quæ sunt eorum id, quod per essentiam & secundum esse
participatum est in Deo, in Beato est in esse dependenti
participato.

Amor ardens Dei, Conversatio in Deum.

Non realiter, & per viam effectus, id enim impossibile, sed per viam affectus: quia propter mentiam amoris vellet Beatus, si possibile esset, & in affectu se convertere in Deum: & per viam unionis: adeo namque per amorem est ablerat Deum, & in abyssum Divinitatis immersus, ut quasi oblitus non videat, non gustet, ne audiat quam Deum. Unde anima videtur esse, non anima, sed alius quidam Deus: veluti solet esse in aëre, ubi nonnunquam nubes rotulenta, percussa, & illuminata à Sole, videtur esse magis alium solem.

S. Bern.

Amor ardens Dei, ultimus finis Beati.

Quia est creatus ad amandum Deum, idcirco se esse in perfecta unione: quia amar ad unum, unicum solum sortitur finem. Et non solum est affectiva, sed realis, conformiter petebat Christus: *Sint unum in nobis, sicut & nos unum sumus, & in unitate gloria & beatitudinis*: enimvero ex deo gloria & beatitudo objectiva, propria Deo, communitur etiam Beato. Unde, quemadmodum unum habent amorem communem, ita & unum gaudium, unam beatitudinem: vicijus anima, esto receptiva esse humanum, non tamen humano, sed Divino more vivit, judicat, & sentit.

XXX.

*Amor ardens Dei, mutua unio & mansio
Dei in Beato, & Beati in Deo.*

Juxta dictum S. Joannis Apostoli: *Qui manet in 1. Joan. 6. 4.*
in Deo manet, & Deus in eo. Quod intel-
ligitur per viam cognitionis, & per viam amoris; per
viam cognitionis, quia in quantum Beatus apprehendit
Deum, Deus est in Beato, & in quantum penetrat
in profunda Dei & essentiam Dei, Beatus est in
Deo; & per viam amoris, quia cum Beatus amat
Deum, Beatus est in Deo, & ut amatus à Deo Deus est
in Beato.

XXXI.

*Amor ardens Dei, mors vitalis & Deifica
Beati.*

Quia vivit non jam vita humana, sed Divina. Et si-
cut est dictum illud Platonium: *Amor meretur ubi Platq.*
vivoit, ubi non est. Beatus non vivit in se, sed in
Deo, quia tota ejus cognitio & amor non consistit in se,
sed in Deo, ibidemque quiescit. Præterea dici
solet: *O felicem mortem, quam dua vita sequuntur!*
quæ duplicem causat vitam; unam, in quantum Bea-
tus cognoscit & amat Deum; alteram, in quantum co-
gnoscitur & amatur à Deo.

XXXII.

*Amor ardens Dei, dies natalis Beati
in cælo.*

Quia sicut vi amoris Christus renatus fuit in terris
propter se nostræ Humanitati; ita vigore ejusdem amo-
ris renascitur Beatus in cælis uniens se Divinitati ejus.

Quæ

Quapropter Sancti Patres merito diem mortificationis
larunt diem natalem, diem nativitatis; qui Do-
tus nascitur ad veram vitam, quæ est vita beatorum
Gloriz.

XXXIII.

*Amor ardens Dei, & Zelans honorum
Dei.*

1. 2. q. 28.
a. 4.

Quia amare & zelare pari ac simultaneo gradu
bulant, & eadem charitas, quæ desiderat gloriam
prohibet, quantum potest malum contrarium
offensam & injuriam Dei. Et hoc innuunt vocibus

Apoc. 6.

Vindica, Domine, sanguinem nostrum: Caligavit

S. Aug. 10.

O Domine, profusores sanguinis nostri. Non re-

10 append.

tunt vindictam de hominibus; sed de peccato

serm. 35.

mirum, ut Deus destruat peccatum, & salvet per-

torum.

XXXIV.

*Amor ardens Dei, amor holo-
causti.*

Perfectum cordis humani holocaustum non in terra
sed in cælo Deo perfecte redditur, ubi totus
affectus, & in habitu, & in actu dedicatur & con-

S. Aug. in
Psal. 50.

cratur perpetuz ac continuz laudi DEI. Quo-

obrem Regius Propheta dicebat: Tunc accipiet

sacrificium iustitia: modo sacrificium pro impietate

Spiritus contribulatum & cor contritum, tunc accipiet

sacrificium laudis solius. Beati etiam, qui habitant in

domo tua, Domine: in sacula saculorum

laudabunt te, hoc est sacrificium

iustitia.

XXXV.

*Amor ardens Dei, amor experimentalis
Divinae dulcedinis.*

Aliud est, juxta S. Bonaventuram, *scire naturam* aliquid; aliud *gustare & experiri dulcedinem mellis*. Eodem modo, aliud est intelligere per viam rationis, quænam sit natura Divinæ bonitatis; aliud vero gustare & experiri per viam amoris ejus in medio. Beatus in paradiso totus immersus hæret in immenso Divinæ dulcedinis Oceano, veluti apis tota se in favo immersa est, aliud non spectat, non tangit, non gustat aliud nisi mel. O statum felicissimum, O statum beatissimum, O statum infinitæ dulcedinis, æternæ beatitudinis, immensi gaudij!

XXXVI.

Amor ardens Dei, status perfectissimus.

Duos status sibi vindicat Charitas: unum imperfectum in hac vitâ cum unione habitus & actus fidei; alterum perfectum in alterâ vitâ cum unione luminis gloriæ & visionis beatificæ. Etenim charitas est perfecta amicitia inter Deum & hominem: ergo connaturata ei debetur lumen Gloriæ & visio beata, quæ præseus conversatur cum Deo, eodemque modo & fruatur. Idem dicendum est de Gratia: in primo statu vitæ hujus unita est cum Charitate modo imperfecto: in secundo statu alterius vitæ unitur cum Charitate perfecta & consummata, & cum lumine Gloriæ, & beataque visione, quia Gratia est participatio Naturæ, uti est in seipsâ. Ergo quemadmodum connaturaliter debetur amor, lumen & cognitio suæ Naturæ; ita Gratia proportionaliter certum debet habere *ius*, & exigentiam naturalem amoris, & visionis beatæ.

XXXVII.

Amor ardens in actu perfectissimi.

Quoniam actus amoris cujuslibet Beati est altissimus & intensissimus, superatq; omnem altitudinem Sanctorum hujus vite, tametsi hillos in gradu & intensione habitus Charitatis. Ratio actus amoris correspondent actibus cognitionis, sicut visio clara Dei sine comparatione excelsionem obscuram Fidei; ita amor Patrie, respondet visioni, superat amorem vite, proportionem cognitioni illius.

2.2. q. 24.
n. 7.

Amor ardens Dei, & à Deo.

Postquam enim Propheta asseruit Sanctorum ad instar carbonum accensorum existere: *Ezech. c. 1. ignis ardentis*, reddit ejus rationem dicens: *Et succensi sunt ab eo, scilicet à Deo, ignem hunc rem à Deo recipiunt: Et carbones ardentis, accensi ardent in se: quia accensi à Deo in fortitudine cognitionis, ejusdemque infinitate pulchritudinis, cedunt, ardent in se. Quod si igitur, anima non vino ardere desideras amore, Ad Deum in ardore accedito: ad Deum, qui ignis ardens est, accedito: ardet in se, & accenditur, qui humilitate eundem accedit.*

Amor ardens Dei, in propria sphaera.

Ignis noster materialis naturalem suam sphaeram cum in sphaera elementari sub celo: & ignis spiritus proprium sortitur centrum supra cetera.

castia Dei. *Vivit Deus, cujus ignis est in Sion, & ca-*
pitulum in Jerusalem. Quia de causa amor Beati in caelo, *D. Tbo. 2. op.*
de dilect.
 in loco connaturali, quinque comprehendit con-
 ditiones nobilissimas: Prima est, amor Beati in caelo
 in materia nobilis; quia Beati pure amant Deum,
 neque quicquam aliud eum Deo, aut extra Deum amat.
 Secunda, est in forma cognoscibilia; quia amant & co-
 gnoscunt se amare. Tertia, in quantitate magna; juxta
 naturam cognitionis. Quarta, in virtute inextin-
 guibilia; quia est impeccabilis. Quinta & ultima, in
 ordine stabilis, stabilis in intensione; quia est immuta-
 ta & invariabilis.

XL.

*Amor ardens DEI, in nube &
caligine.*

Quamvis Beatus clare cognoscat Deum, ardentius
 eundem amet; nihilominus Divinae nubi & caligini
 contentus esse dicitur; quia infinitam cognoscibilitatem
 & amabilitatem Dei haud cognoscit: tum etiam
 naturam non comprehendit Deum, neque eum quasi
 cognoscere dicitur, comparatione Dei praesertim, qui
 clare cognoscit amatque seipsum cognitione & amo-
 re comprehensivo. Et in hac incognoscibilitate & in-
 comprehensibilitate gaudet Beatus, admiraturque Di-
 vine excellentiam & magnitudinem, quae tamen si
 clare cognoscat amerique, infinites tamen re-
 spectu adhuc cognoscibilis & amabilis, veluti se co-
 gnoscit & amat Deus, seipsum comprehendens. Et
 incomprehensibilitas respectu Beati, veluti invisibilis
 respectu nostri, dicitur caligo, in qua habitat
 Deus. *Pollicitus es, Domine, habitare in caligine, 2. Paralip.*
6. 6.
in circuitu ejus Quam ob causam te quidem
 videmus; at clare comprehendere haud
 possumus.

PARA-